

ADIUS A LA VALEA D' ASPA.

2- Ecò plentiu deu turon solitari,
Sol confident de mas tendras langors,
Bosquet, adiu !... que't caras, com me cari...
Adiugas donc, bruneta mas amors !

3- Adiu sustot boca qui'm desespèra,
Clòt au menton, nidet qui m'enflamà,
Sorcits arcats, negra e longa perpèra,
Que sèi jo, mès... Diu que la vau nomar !

4- L'esclat d'un nom, ni l'aur de la parura
Non sèrven pas d'ajuda a tant d'atrèits,
D'on la splendor - tresaur de la natura -
De tos uelhons esguinsa a mila trèits.

5- I de qué'm sèrv qu'ipocrata m'apère
Quan deu men mau l'estròs no'm deu guarir;
Non herà pas que lo còr non se'm quere
I luenh de tu que'm calerà morir !

6- Diu gaimanton no'm hes la camaliga,
Leisha'm partir, huéger sens aletar...
Que dic, praubet ! l'anna que se'm desliga,
Dauna abadessa, ah ! vienetz m'aurostar !